

Yirmi Dokuzuncu Söz'ün başlığında “Beka-i Ruh ve melâike ve haşre dairdir.” yazılıyor. Ruhun bekası, melâike ve haşir meseleleri arasında nasıl bir münasebeti var ki, bu üç konu birlikte nazara alınmış ve işlenmiş?

Beka; devam mânâsıdır. Beden sürekli deđiştđi halde, ruhta bu mânada bir değişme olmaz. Bedendeki hücre değişimleri ruhun ne inancında, ne bilgisinde, ne hafızasında, ne de hissiyatında bir değişme meydana getirmez. Bedeni tamamen terk ettiğinde de ruhun hayatı yine devam eder; haşirle yeniden beden libasını giyerek mahşere çıkar.

Her ruh bu imtihan dünyasında kazandığı sevapların ve işlediği günahların karşılığını ahiret âleminde görecektir. Onun için beka-i ruh ile ahiret arasında yakın ilgi vardır.

Melekler de ruhanî varlıklar olduklarından, ruh bahsi işlenirken onlar da beraber mütalaa edilmiştir.